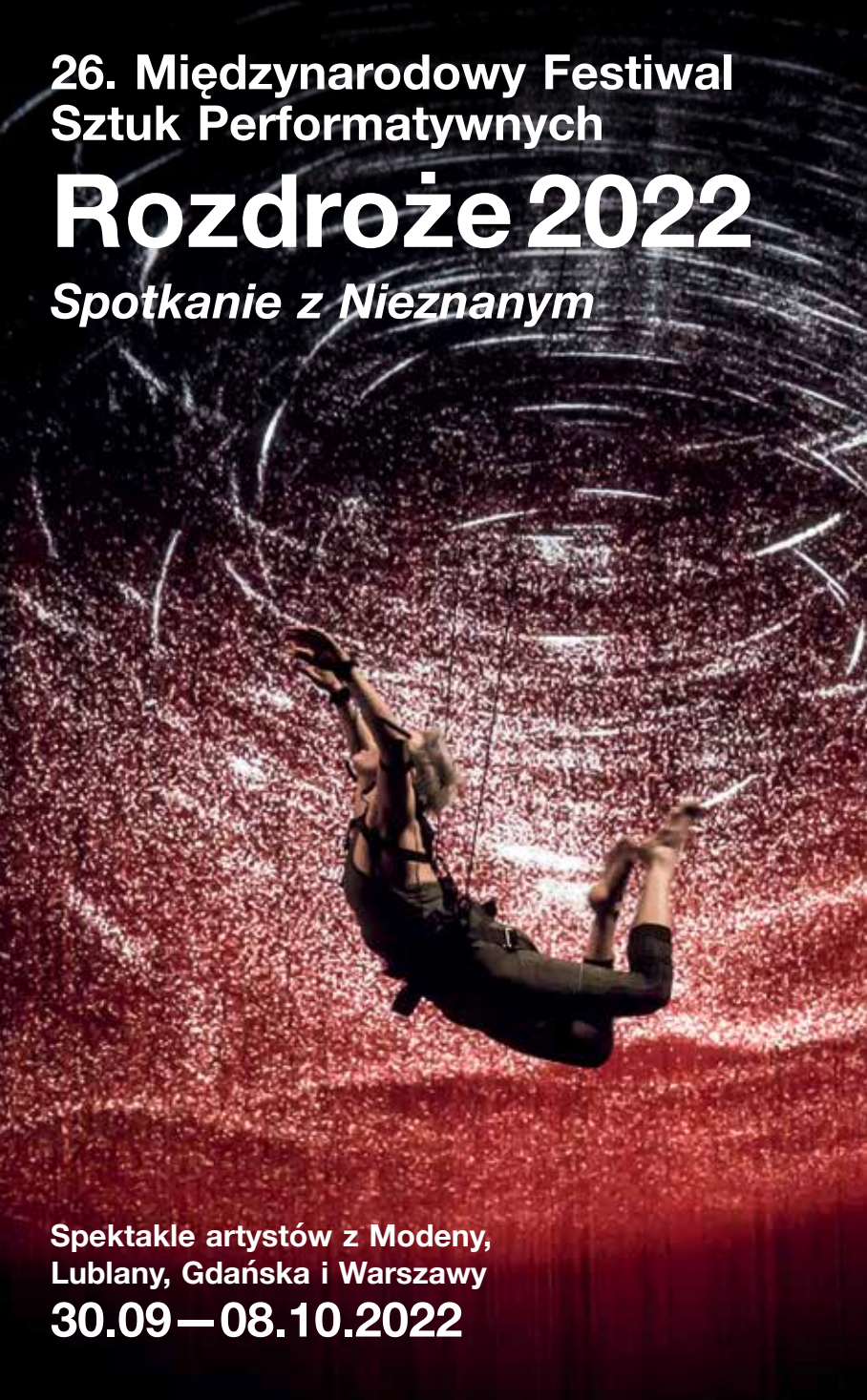

26. Międzynarodowy Festiwal
Sztuk Performatywnych

Rozdroże 2022

Spotkanie z Nieznanym

Spektakle artystów z Modeny,
Lublany, Gdańska i Warszawy
30.09 — 08.10.2022

Organizatorzy festiwalu:

Fundacja F.O.R.T.E.

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski

Partnerzy:

Włoski Instytut Kultury
w Warszawie

STUDIO
teatrgaleria

Koncepcja programu festiwalu:
Janusz Marek

Teksty do programu:
Justyna Reksć-Raubo
i Janusz Marek

Oprawa graficzna festiwalu
i projekt programu:
Tomek Bersz

Zdjęcie na okładce:
Studio fuse*, spektakl *Dökk*,
fot. Enrico Maria Bertani

Dofinansowano ze środków Ministra
Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji
Kultury – państwowego funduszu
celowego, w ramach programu
„Taniec”, realizowanego przez
Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

Donator:
Janusz Marek

Partnerzy medialni:

Mimo zapowiedzi znanego intelektualisty, historia się nie skończyła, a zmiany na świecie przyspieszyły, jak zwykle nas zaskakując.

Zapraszam na międzynarodowy festiwal sztuk performatywnych Rozdroże 2022. Mam nadzieję, że po raz kolejny stanie się on świętem miłośników sztuki. Tak, jak podczas 25 poprzednich edycji festiwalu, pokazemy na nim oryginalne, nowatorskie dzieła na pograniczu tańca współczesnego, teatru i sztuk wizualnych, wyróżniające się wysokim poziomem artystycznym oraz istotnym przekazem duchowym. Podtytuł tegorocznej edycji festiwalu brzmi „Spotkanie z Nieznany” i oznacza spotkanie z dziełami, których twórcy reagują na wyzwania obecnych i nadchodzących zmian.

Tegoroczny festiwal odkryje dla polskiej publiczności twórczość interdyscyplinarnego studia sztuki fuse* z Modeny, europejskich prekursorów widowisk i instalacji wykorzystujących nowe media. Prezentowany na festiwalu spektakl studia fuse* *Dökk* jest unikalnym dziełem interaktywnym, w którym w sposób harmonijny i wyrafinowany połączono taniec, akrobację, cyfrowe obrazy i dźwięk otaczający widzów. *Dökk* umożliwi przeżycie niezwykłego doświadczenia zmysłowego, zaprasza także do refleksji nad życiem człowieka zatopionego w oceanie nieuświadomianych energii.

Artyści cenionego Teatru Dada von Bzdülów z Gdańska pokażą swój najnowszy spektakl taneczno-multimedialny stworzony wspólnie z artystami Zavodu Mirabelka z Lublany. Ich przedstawienie *Drganie jednej struny* inspirowane jest powieścią *Solaris* Stanisława Lema. Twórcy pokazują grupę osób, która zderzając się z Nieznany, próbuje zmienić postrzeganie świata. Podobnie, jak w widowisku z Włoch, także i w tym przedstawieniu rzeczywistość fizyczna i wirtualna przenikają się.

Podczas festiwalu dojdzie do prapremiery tanecznego monodramu *Comfort Zone* autorstwa i w wykonaniu Heleny Ganjalyan, wyróżniającej się reżyserki, aktorki i tancerki z Warszawy. Punktem wyjścia dla jej pracy była tajemnicza postać Kaspara Hausera, niewiadomego pochodzenia chłopca poddanego próbie adaptacji do życia w społeczeństwie.

Okazji do refleksji nad prezentowaną na festiwalu sztuką oraz jego miejscem w życiu kulturalnym Polski, dostarczy spotkanie poświęcone 25 edycjom festiwalu Rozdroże z udziałem Janusza Marka, kuratora wszystkich jego edycji.

Prezentowane na festiwalu dzieła proponują przygodę otwarcia na spotkanie z Nieznany.

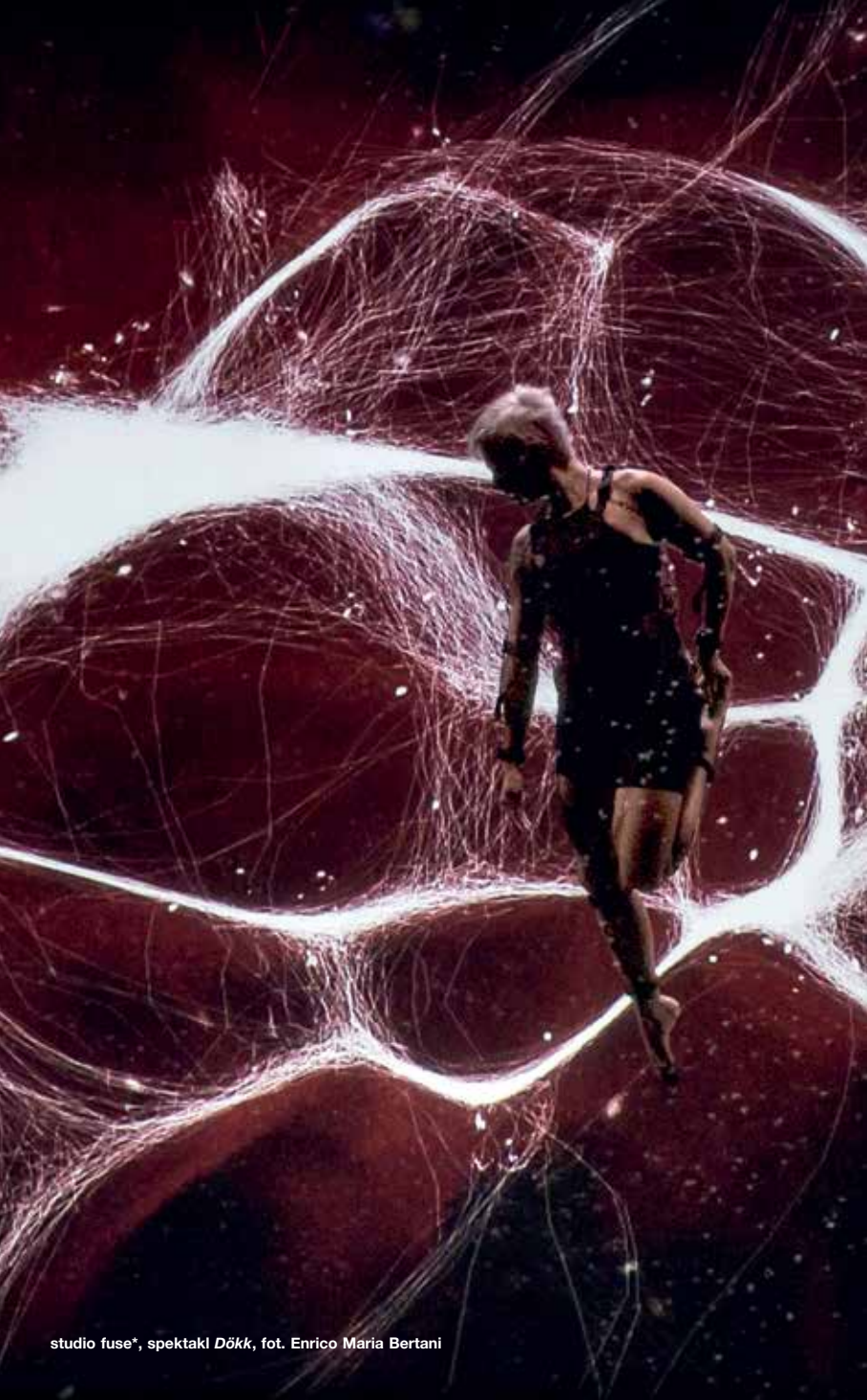
Życzę niezwykłych wrażeń i inspiracji.

Janusz Marek

kurator festiwalu Rozdroże 2022

PS. Tegoroczna 26. edycja festiwalu jest drugą z kolei bez dofinansowania z Miasta Stołecznego Warszawy, a jednocześnie pierwszą w dziejach festiwalu – wsparła kilkunastotysięczną donacją kuratora festiwalu. Niech te fakty dostarczą inspiracji do refleksji i oceny realizowanej od kilku lat polityki kulturalnej władz stolicy oraz warunków dla tworzenia i prezentacji sztuki współczesnej w Warszawie.

Dziękuję wszystkim, którzy – mimo wszystko – wspierają organizację festiwalu Rozdroże 2022.

Spektakl taneczno-wizualny i spotkanie z artystami
Interdyscyplinarne studio sztuki fuse*
Dökk (Ciemność)

Dökk to nowatorski, unikalny spektakl z 2017 r. łączący taniec, akrobacje i projekcje cyfrowych obrazów. Dzięki interakcji ruchów tancerki z projekcjami i otaczającym widzów dźwiękiem, uczestniczą oni w unikalnym doświadczeniu zmysłowym. Widowisko tworzy seria niezwykłych obrazów: wizualizacji podświadomości człowieka, ewolucji kosmosu i przepływów energii. W wizji twórców spektaklu człowiek jest „dzieckiem gwiazd”, wznoszącym się ku nowym, wyższym poziomom istnienia w kolejnych cyklach swego życia.

Poniżej próba syntetyzującej rekonstrukcji autokomentarza twórców spektaklu na podstawie ich wypowiedzi na stronie internetowej studia oraz dla Cycling 74 (ze stycznia 2018 r.)

Dökk w języku islandzkim oznacza ciemność. Twórcy przedstawienia przywołują interpretację ciemności jako metafory percepcji rzeczywistości, w której można dostrzegać jedynie cienie istniejących przedmiotów i zjawisk. Zgodnie z wieloma teoriami współczesnej fizyki otaczające nas atomy i pola są w nieustannej wibracji. Nabierają one znaczeń dopiero dzięki interpretacji dokonywanej przez ludzki umysł. Autorzy spektaklu proponują podróż przez podświadomość człowieka, w której rzeczywistość rozpadającego się wszechświata występuje jako seria obrazów i dźwięków. Uznają oni prymat zasady współzależności wszystkich elementów wszechświata. Aby przedstawić ciągłą interakcję bohaterki spektaklu ze światem, stworzyli system urządzeń, który w czasie realnym przetwarza na obraz i dźwięk dane z czujnika ruchu tancerki, czujnika rejestrującego bicie jej serca oraz analizatora stanu przepływu wiadomości w mediach społecznościowych na świecie. Dlatego spektakl *Dökk* jest zawsze inny. Wyświetlane na ekranach

Reżyseria i kierownictwo produkcji: Mattia Carretti i Luca Camellini
Pomysł: Mattia Carretti
Choreografia i taniec: Elena Annovi
Sound design: Riccardo Bazzoni
Nadzór nad oprogramowaniem: Luca Camellini
Oprogramowanie: Paolo Bonacini, Matteo Mestucci, Samuel Pietri
Inżynieria sprzętu komputerowego: Matteo Mestucci
Projekt oświetlenia: Marcello Marchi
Artyści wizualni realizujący spektakl w Warszawie: Matteo Mestucci, Alessandro Mintrone, Matteo William Salsi
Kierownik produkcji: Filippo Aldovini
www.fuseworks.it

Współpraca przy rozwinięciu pomysłu: Giulia Caselli
Konsultacja naukowa: Margherita Carretti
Współpraca: Mark van de Korput, Clizia Welker, Enrico Viola
Video: Matteo Torsani
Foto: Enrico Maria Bertani, Emmanuele Coltellacci

Produkcja: fuse* we współpracy z La Corte Ospitale – Progetto residenziale 2016

obrazy pokazują m.in. mapy gwiazd od początku wszechświata do dnia dzisiejszego. Początkowo prezentowane galaktyki odwzorowane są zgodnie z rzeczywistymi współrzędnymi. Stopniowo ulegają one ewolucyjnym zmianom i deformacjom, co ma być odpowiednikiem zmian percepcji rzeczywistości przez człowieka w czasie jego życia. Zdaniem artystów jako dzieci widzimy rzeczy takimi, jakie są. Z czasem nasz obraz rzeczywistości ulega deformacjom. Dopiero wraz ze śmiercią odzyskujemy jasny obraz świata. Cykl życiowy postaci uosabianej przez tancerkę składa się z 10 scen/etapów.

Praca nad spektaklem trwała prawie 3 lata. Tworząc ścieżkę dźwiękową przedstawienia, artyści wykorzystali m.in. przetworzony materiał stworzony podczas sesji muzykoterapii dla dzieci z upośledzeniem umysłowym.

Interdyscyplinarne studio sztuki fuse*

fuse* to założone w 2007 roku i prowadzone przez artystów Lucę Camelliniego i Mattię Carrettiego interdyscyplinarne studio zajmujące się sztuką i designem tworzonymi z użyciem nowych technologii.

W 2009 r. do grupy dołączył projektant dźwięku Riccardo Bazzoni. Podstawowy skład studia liczy 10 osób. Zespół tworzy multimedialne spektakle i instalacje wizualne. Szczególnie interesuje go jak najściślejsze połączenie obrazu i dźwięku. W spektaklach studia fuse* działanie i ruch performerów bądź tancerzy są całkowicie zharmonizowane z projekcjami wirtualnych obrazów oraz grą światła, dźwięku i przestrzeni. Poza własnymi działaniami artystycznymi członkowie studia realizują też zamówione u nich multimedialne projekty z obszaru designu i architektury. Od 2016 r. studio jest współproducentem festiwalu muzyki elektronicznej i sztuki cyfrowej NODE w Modenie. W 2010 i 2011 r. artyści ze studia fuse* otrzymali międzynarodową nagrodę Celeste w dziedzinie Live and Media Performance.

Teatr Dada von Bzdülów, Zavod Mirabelka, spektakl *Drganie jednej struny*, fot. Darja Štravs Tisu

Spektakl taneczno-multimedialny i spotkanie z artystami

Katarzyna Chmielewska, Magdalena Reiter, Jakub Truszkowski *Drganie jednej struny*

Spektakl *Drganie jednej struny* z 2021 roku powstał na motywach powieści *Solaris* Stanisława Lema. Jego twórcy za punkt wyjścia przyjęli temat podjęcia kontaktu z Innym. W odizolowanej przestrzeni kilka osób usiłuje zrozumieć to, co nam obce i niezrozumiałe, próbuje postrzegać świat z odmiennej perspektywy. Działają w przestrzeni, w której rzeczywistość fizyczna i wirtualna przenikają się.

koprodukcja Teatru Dada von Bzdülów z Gdańska oraz Zavodu Mirabelka z Lublany

Choreografia i taniec: Katarzyna Chmielewska, Magdalena Reiter, Jakub Truszkowski
Wideo, scenografia i reżyseria światła: Atej Tutta
Muzyka: Radosław Duda
Dramaturgia: Rok Bozovičar
Kostiumy: Jelena Proković
Producenci: Tina Dobnik, Magdalena Reiter, Michał Jankowski

Partnerzy: Bunker, Teatr Wybrzeże, GAK, Klub Żak

Produkcję spektaklu dofinansowano ze środków: Urzędu Miasta Gdańska, Miasta Lublana, Ministerstwa Kultury Republiki Słowenii, Instytutu Adama Mickiewicza (Kultura polska na świecie) i Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Lublanie.

„...Nadrzędną (...) myślą spektaklu (...) jest konstatacja, iż istota wszystkiego zawiera się w momencie szeroko, wieloznacznie rozumianego spotkania. A najważniejszą i najtrudniejszą wersją owego spotkania jest konfrontacja z samym/samą sobą, (...) czy spotkanie jest nieuniknione? Przedstawienie (...) zdaje się skłaniać do twierdzenia, że tak. Spotkanie jest nieuchronne, nie zawsze ma ono jednak wymiar dostępny naszym narzędziom poznawczym. (...) W konfrontacji z wszechświatem wszystkie postaci zmuszone są „złożyć broń”, ich możliwości intelektualne i emocjonalne nie są bowiem adekwatne wobec tego, z czym mierzą się w momencie konfrontacji z kosmiczną wszechrzeczą. Na scenie daje to efekt mrożąco wręcz niepokojący, ale i zaskakująco piękny. (...) *Drganie jednej struny* to wieloznaczna, fascynująca ruchowo i wizualnie opowieść o jednym z fundamentalnych (nie tylko) ludzkich doświadczeń. (...) Spotkanie samo w sobie (...), posiada nieocenioną wartość. (...) To, co najważniejsze – kształt i znaczenia – rodzi się w odbiciu. Choćby tym, które ma miejsce w obrębie samotnego zawieszonoego w kosmicznej magmie „ja”.”

Anna Jazgarska, *Odbicia*, teatralny.pl, 25.02.2022

„Przez cały czas trwania spektaklu nieustannie pojawia się pytanie o przestrzeń i czas, w którym trzy ciała tancerzy faktycznie wibrują. Wielki ekran, na którym widzimy obrazy wideo z powieleniami, dzieli przestrzeń spektaklu (...). Ekran na scenie jest w istocie kolejnym wymiarem czarnej dziury, miejscem przybyć i odejść (...). Drgania poszczególnych ciał przemierzających epokę atomową sugerują (...), że każda interakcja w przyszłości skazana jest na rozpad, każde ciało fizyczne – na własne (hologramowe) podwojenie, a każde dotknięcie – na uścisk obcego.”

fragment recenzji Andreji Kopača, *Delo*, 21.12.2021

Teatr Dada von Bzdülów

Obchodzący 30-lecie działalności Teatr Dada von Bzdülów jest jednym z najbardziej cenionych polskich zespołów niezależnych. Skupia tancerzy i aktorów działających na pograniczu teatru, tańca współczesnego i performance art. Jego założycielami są tancerze i choreografowie Leszek Bzdyl i Katarzyna Chmielewska. Przedstawienia grupy były prezentowane m.in. na Polskiej Platformie Tańca w 2010, 2012 i 2014 roku oraz na festiwalu Rozdroże 2016.

Zavod Mirabelka

Zavod Mirabelka działa od 2013 roku w obszarze sztuk performatywnych i edukacji w Słowenii. Współpracuje zarówno ze słoweńskimi, jak i zagranicznymi partnerami przy realizacji spektakli, a także organizacji festiwalu Vibra i warsztatów tańca w Lublanie.

Helena Ganjalyan, spektakl *Comfort Zone*, fot. Marta Ankiersztein

Prapremiera tanecznego monodramu/dzieła w procesie i spotkanie z artystką po pierwszym pokazie

Helena Ganjalyan *Comfort Zone*

Punktem wyjścia do pracy nad *Comfort Zone* była tajemnicza postać Kaspara Hauzera, niewiadomego pochodzenia chłopca poddanego adaptacji do życia w społeczeństwie w Norymberdze w 1828 roku. Jest to figura Obcego, postaci nieumiejącej się odnaleźć ani w świecie zastanej kultury ani w stanie dzikości. *Comfort Zone* to efekt kilku tygodniowej rezydencji artystki w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski.

„Wychodząc od postaci Kaspara Hauzera w *Comfort Zone* skupiam się na działaniu kontrastujących ze sobą pojęć – BRYŁY i PUSTKI, OBECNOŚCI i NIEOBECNOŚCI.

Co będzie, gdy uznamy, że nasza wiedza jest ważna tylko na tyle, na ile określa granice niewiedzy?

Kim jest figura Obcego dzisiaj? Czy potrafimy sobie wyobrazić Innego, innego niż my sami?

Historia Hauzera ukazuje proces stwarzania człowieka i równocześnie pozbawiania go wolności przez język.

Comfort Zone to dla mnie obraz, którego znakiem jest widoczna PUSTKA. Jest ona niewidzialnym „filarem”, główną osią. Konstrukcja dzieła bazuje na doświadczeniu przez publiczność uczucia braku, które ją przenika. Równie ważne jak to, co materialne, zrealizowane, jest to, co jest nieobecne. Mnożą się pustki, uskoki, nieciągłości – jest pustka ruchu, pustka przebrwanej muzyki i pustka głosu.”

Helena Ganjalyan

Scenariusz, reżyseria, choreografia, przestrzeń, wykonanie:

Helena Ganjalyan

Muzyka: Stefan Wesołowski

Projekt kostiumów:

Julia Kościńska

Sound design:

Bartosz Szpak

Charakteryzacja:

Ali Kosoian-Koźbielska

Głosy: Bren Cukier, Wiktoria

Wolańska, Bartosz Szpak

Produkcja: Marta Grytczuk

Helena Ganjalyan

Wyróżniająca się reżyserka, choreografka i aktorka z Warszawy. Jest absolwentką Wydziału Teatru Tańca Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. Tworzy spektakle teatralne i filmy. Jej solowa choreografia *LADY Ł – UNICUT* otrzymała drugą nagrodę w międzynarodowym konkursie Solo Dance Contest 2012 w Gdańsku. Monodram *MELT* otrzymał wyróżnienie na 20. Festiwalu Szekspirowskim w 2016 roku. Artystka współpracowała ze znanymi twórcami, m.in. z reżyserem Romeo Castelluccim i choreografem Guilherme Botelho.

Spotkanie poświęcone 25. edycjom festiwalu Rozdroże z udziałem kuratora festiwalu Janusza Marka

Podczas spotkania przypomniane zostaną najważniejsze prezentowane na festiwalu dzieła oraz biorący w nim udział artyści. Spotkanie da możliwość dyskusji nad rolą festiwalu w rozwoju sztuk performatywnych i życiu kulturalnym Warszawy.

Festiwal Rozdroże odbywa się od 1994 roku. Jest to unikalny, interdyscyplinarny, autorski festiwal sztuki, mający – od początku do dzisiaj – tego samego kuratora. Do udziału w festiwalu zapraszani są artyści, których nowatorska twórczość na pograniczu tańca współczesnego, teatru i sztuk wizualnych wyróżnia się wysokim poziomem artystycznym oraz istotnym przekazem duchowym. W ciągu 25-ciu edycji festiwalu wystąpili na nim artyści z około 20 krajów, gromadząc ponad pięćdziesiąt tysięcy widzów. Wyróżnikiem festiwalu jest odkrywanie dla polskiej publiczności twórczości wybitnych artystów, których sztuka nie była przedtem prezentowana w Polsce. Widzowie festiwalu mogli obejrzeć m.in. dzieła takich twórców jak: Kazuo Ohno, Meredith Monk, Anna Teresa de Keersmaeker, Pina Bausch, Steve Reich, czy Wayne McGregor. Dziś niektórzy z nich już nie żyją, jak np. Wojciech Krukowski, szef warszawskiej Akademii Ruchu i wieloletni dyrektor Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, bez wsparcia którego nie byłoby tego festiwalu. Jednocześnie na festiwalu miały swe zapremiery dzieła warszawskich twórców i zespołów jak np. Studium Teatralnego czy grupy Bretoncaffe. Tradycyjnie pokazom spektakli towarzyszą spotkania artystów z widzami, prelekcje i projekcje filmowe.

Janusz Marek

absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego (specjalizacja teatrologiczna), animator „ruchu młodego teatru” w latach 70. Pracował w instytucjach kulturalnych dzielnic Warszawy Ochota i w klubie studenckim Stodoła. Uczestniczył w pracach eksperymentalnej grupy Kooperatywa Artystyczna THEAT, a w latach 1987–1992 pracował w Centrum Sztuki Studio.

W Polsce i zagranicą prowadził seminaria o polskim teatrze. Jest kuratorem i organizatorem wszystkich edycji festiwalu Międzynarodowe Spotkania Sztuki Akcji Rozdroże. Był członkiem rady ds. tańca Instytutu Muzyki i Tańca oraz współtwórcą programu I Kongresu Tańca. Za swoją działalność odznaczony m.in. orderem Korony Belgijskiej; w 1998 r. nominowany do Paszportu Polityki. W 2012 r. otrzymał honorową odznakę Zasłużony dla Kultury Polskiej.

Uczestnicy dwudziestu sześciu edycji festiwalu

1994

Kazuo Ohno (Japonia)
grupa Forkbeard Fantasy (Wielka Brytania)
teatr Man Act (Wielka Brytania)
Lois Keidan (Wielka Brytania)
Akademia Ruchu (Polska)

1995

Anna Teresa de Keersmaeker
i zespół Rosas (Belgia)
Rudi Laermans (Belgia)
Meredith Monk i jej zespół wokalny (Stany Zjednoczone)

1996

Théâtre du Radeau (Francja)
Irene Filiberti (Francja)
Catherine Diverres (Francja)
teatr Compagnie Phillippe Genty (Francja)

1997

Steve Reich i zespół Steve Reich and Musicians (Stany Zjednoczone)
Kate Valk i Christopher Kondek z The Wooster Group (Stany Zjednoczone)
Molissa Fenley (Stany Zjednoczone)

1998

Helena Waldmann (Niemcy)
Janusz Bałdyga (Polska)
Zbigniew Warpechowski (Polska)
Pina Bausch i Tanztheater Wuppertal Pina Bausch (Niemcy)
Heide-Marie Härtel i Claudia Jeschke (Niemcy)

1999

Jan Fabre (Belgia)
Marten Spängberg (Szwecja)
Els Deceukelier (Belgia)
Mirta D'Argenzio (Włochy)
Renée Copraij (Belgia)
Eugeniusz Knapik (Polska)

2000

Doug Elkins i Doug Elkins Dance Company (Stany Zjednoczone)
Akademia Ruchu (Polska)
Lothe Lachman Videoteatr POZA (Polska)
teatr Academia (Polska)
Trisha Brown Dance Company (Stany Zjednoczone)
teatr The SITI Company (Stany Zjednoczone)

2001

teatr OM-2 (Japonia)
Ko Murobushi (Japonia)
Miho Iwata (Japonia)
Studium Teatralne (Polska)
Akihiko Senda (Japonia)
Komuna Otwock (Polska)
Akademia Ruchu (Polska)
grupa Made Inc. (Polska)
teatr Academia (Polska)
Lothe Lachman (Polska)
Videoteatr POZA (Polska)

2002

Vicente Saez i Compañia Vicente Saez (Hiszpania)
teatr tańca Nie Tylko Flamenco (Polska)
grupa Mal Pelo (Hiszpania)

2003

grupa Bad co. (Chorwacja)
Damir Bartol Indos (Chorwacja)
Iztok Kovač i grupa En-Knapp (Słowenia)
Julyen Hamilton (Wielka Brytania)
grupa Artus (Węgry)
Komuna Otwock (Polska)
Akademia Ruchu (Polska)

2004

Daniela Francesconi, Enrico Casagrande i teatr Motus (Włochy)
teatr Academia (Polska)
Avi Kaiser (Izrael/Niemcy)
Sergio Antonino (Włochy)
Studium Teatralne (Polska)
Romeo Castellucci (Włochy)
Rosella Fiumi (Włochy)

2005

Kitt Johnson (Dania)
grupa TRAVA (Finlandia/Polska)
Virpi Pahkinen (Finlandia/Szwecja)
Kirsten Dehlholm i grupa
Hotel Pro Forma (Dania)

2006

Studium Teatralne (Polska)
Akademia Ruchu (Polska)
Susanne Linke (Niemcy)

2007

Nicole Mossoux
Patrick Bonté i Compagnie Mossoux-Bonté (Belgia)
teatr Academia (Polska)
Michèle Noiret i Compagnie Michèle Noiret (Belgia)
grupa Bretoncaffe (Polska)

2008

Mathilde Monnier i zespół Centre Choréographique National de Montpellier Languedoc – Roussillon (Francja)
kolektyw Universal Law of Impermanence (U/LOI)
Akademia Ruchu (Polska)
Christian Rizzo i L'Association-Fragile (Francja)

2009

Viliam Dočolomansky i studio teatralne Farma v jeskyni (Słowacja/Czechy)
Studium Teatralne (Polska)
Tomáš Ruller (Czechy)
Lenka Ottova i zespół DOT 504 (Czechy)

2010

Emio Greco (Włochy/Holandia)
Pieter Scholten (Holandia)
grupa Emio Greco/PC (Holandia)
grupa Bretoncaffe (Polska)
Ilona Trybuła (Polska)

2011

Virgilio Sieni i grupa Compagnia Virgilio Sieni (Włochy)
teatr mufmi Anny Piotrowskiej (Polska)
Anna Zuzanna Błaszczyk (Polska)
Caterina Genta i Marco Schiavoni (Włochy)
Renata Piotrowska (Polska)
Paola Bianchi (Włochy)

2012

Shinjin Shimizu i teatr Kaitaisha (Japonia)
teatr Cinema (Polska)
Saburo Teshigawara/KARAS (Japonia)
kolektyw Universal Law of Impermanence (U/LOI) (Polska)

2013

Janet Wong i zespół Bill T. Jones / Arnie Zane Dance Company (Stany Zjednoczone)
Caden Manson (Stany Zjednoczone)
Rafał Urbacki (Polska)

2014

Compagnie Maguy Marin (Francja)
Teatr Cinema (Polska)
Teatr Academia (Polska)

2015

Company Wayne McGregor i Emily Winfield (Wielka Brytania)
James Yarker i teatr Stan's Cafe (Wielka Brytania)
Teatr Scena Plastyczna KUL Leszka Mądzika (Polska)
Warszawski Teatr Tańca (Polska)

2016

Hotel Modern (Holandia)
Club Guy&Roni i Slagwerk Den Haag (Holandia)
Unia Teatr Niemożliwy (Polska)
Teatr Dada von Bzdülów (Polska)

2018

Compagnie 2minimum (Francja)
Anarchy Dance Theatre (Tajwan)

2021

Compagnie Philippe Saire (Szwajcaria)
Carolyn Carlson (Francja)
sfilmowane choreografie artystki
Michał Adam Góral
Anna Banasik
Karolina Graca
Dominika Golisz
Wojciech Dolatowski (Polska)

2022

studio fuse* (Włochy)
Teatr Dada von Bzdülów (Polska)
Zavod Mirabelka (Słowenia)
Helena Ganjalyan (Polska)
Janusz Marek (Polska)

26. Międzynarodowy Festiwal
Sztuk Performatywnych
Rozdroże 2022
Spotkanie z Nieznanym

Spektakle
artystów
z Modeny,
Lublany,
Gdańska
i Warszawy

Program

30.09 piątek, godz. 19:00

STUDIO teatrgaleria, PKiN

studio fuse*

Spektakl taneczno-wizualny
i spotkanie z artystami
po spektaklu

Dökk (Ciemność)

04.10 wtorek, godz. 19:00

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski

**Katarzyna Chmielewska,
Magdalena Reiter,
Jakub Truszkowski**

koprodukcja:

**Teatr Dada von Bzdülöw,
Zavod Mirabelka**

Spektakl taneczno-wizualny
i spotkanie z artystami po spektaklu

Drganie jednej struny

07.10 piątek, godz. 19:00

08.10 sobota, godz. 19:00

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski

Helena Ganjalyan

Prapremiera tanecznego monodramu/dzieła w procesie i spotkanie z artystką po pierwszym pokazie

Comfort Zone

08.10 sobota, godz. 17:00

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski

**Spotkanie poświęcone
25. edycjom festiwalu
Rozdroże z udziałem
kuratora festiwalu
Janusza Marka.**

Na spotkanie wstęp wolny.